

Faktaark: Fremtidens vedvarende energi

- Klimarådets anbefalinger til et kommende energiforlig

Det er vigtigt, at det kommende energiforlig sætter en klar og ambitiøs retning for Danmarks videre omstilling til et samfund med meget lave udledninger af drivhusgasser. Klimarådet giver i analysen *Fremtidens vedvarende energi – 5 centrale pointer om mål, udbygning og støtte i en kommende energiaftale* svarene på nogle af de væsentligste spørgsmål i forbindelse med en ny energiaftale og kommer i forlængelse heraf med en række anbefalinger:

- ❑ Et bredt flertal i Folketinget bør fastsætte et nationalt klimamål for 2030, som kan skabe stabile rammer for den vedvarende energi. Et mål for andelen af vedvarende energi, som det regeringen har sat sig, giver god mening, men det kunne også være et mål for en samlet reduktion af drivhusgasudledningen. Udover et nationalt mål vil det være en god ide med strategier for sektorer som fx transport, landbrug og affald, hvor det omkostningseffektive potentiale løbende kan evalueres i forhold til den teknologiske udvikling.
- ❑ Danmark bør sigte efter en andel på 55 pct. vedvarende energi i den samlede energiforsyning i 2030. Det er en skærpelse i forhold til regeringens mål på mindst 50 pct. Det vil koste samfundet omkring 260 mio. årligt i det kommende årti at forhøje andelen af vedvarende energi med 5 pct.-point, men vil til gengæld spare omkostninger efter 2030 ved at lette omstillingen frem mod 2050.
- ❑ Uanset om målet i 2030 er 50 eller 55 pct. vedvarende energi kræver det en øget udbygningstakt af vindmøller og solceller i perioden 2020-2030 i forhold til den udbygning, vi har set siden 2000. Et mål om 55 pct. vedvarende energi vil være en ambitiøs udbygning med vedvarende energi svarende til en årlig udbygning på 500-600 MW målt i landvindsækvivalenter. Energiaftalen bør også have fokus på havvindmølleparker og ikke kun satse på landvindmøller og solceller, der godt nok er billigere end havvind, men som ofte møder lokal modstand. Energiaftalen bør indeholde fremtidssikrede støtteordninger til vedvarende energi, da der formentlig vil være behov for støtte til vedvarende energi et godt stykke ind i næste årti.
- ❑ Energiaftalen bør som minimum indeholde en plan for udbud af ny vedvarende energi frem til 2025. I sådanne udbud bør landvind og solceller i udgangspunktet konkurrere mod hinanden. Derimod bør andre vedvarende energiteknologier som havvindmølleparker og biomasseværker støttes specifikt, hvis de vurderes at kunne yde et værdifuldt bidrag til omstillingen af energisystemet på længere sigt.
- ❑ I det nyligt vedtagne udbud af vind og sol for 2018 og 2019 udbetales støtten som et fast pristillæg. Regeringen ønsker med denne løsning at tilskynde investorerne til at vælge løsninger, der kan

producere i de timer, hvor elprisen er høj. Omvendt har branchen ønsket et pristillæg, der justeres time for time, så elpris og tillæg svarer til en fast afregningspris. Det vil reducere investorernes risiko og dermed deres støttekrav. Klimarådet anbefaler en løsning, der tager det bedste fra begge modeller, så støtten til elproduktion baseret på vedvarende energiteknologier gives som et pristillæg, der årligt justeres efter udviklingen i den gennemsnitlige elpris. På den måde forsikres investorerne mod langsigtede udsving i elprisen, men tilskyndes samtidig til at producere mere på de tidspunkter i løbet af året, hvor elprisen er høj.

Tidligere anbefalinger fra Klimarådet med relevans for en kommende energiaftale

- ❑ I hovedrapporten *Afgifter der forandrer* fra 2016 anbefaler Klimarådet, at afgiften på elektricitet til opvarmning sænkes for at sikre en omkostningseffektiv udbredelse af varmepumper og for at undgå samfundsøkonomisk u hensigtsmæssige investeringer i biomasse. Et flertal i Folketinget har netop vedtaget en sænkning af elvarmeafgiften med 10 øre pr. kWh, og der er planer om en yderligere midlertidig sænkning med 15 øre pr. kWh til og med 2020. I tråd med Klimarådets anbefaling fra 2016 bør den yderligere sænkning gøres permanent som en del af en ny energiaftale.
- ❑ I hovedrapporten *Omstilling frem mod 2030* fra 2017 anbefaler Klimarådet, at Danmark sigter mod en større reduktion af de ikke-kvoteomfattede drivhusgasudledninger end det, der svarer til Energistyrelsens centrale skøn for det reduktionsbehov, som er nødvendigt for at opfylde målet fra EU i ikke-kvotesektoren. En større reduktion inden 2030 skal sikre en mere omkostningseffektiv omstilling frem mod 2050.
- ❑ I hovedrapporten *Omstilling frem mod 2030* fra 2017 anbefaler Klimarådet også en pakke af omstillingslementer i ikke-kvotesektoren. Den samlede pakke opfylder EU's mål og giver derudover en yderligere reduktion af sektorens udledninger, der gavner omstillingen på sigt. I forhold til en kommende energiaftale indeholder Klimarådets pakke anbefalinger om energieffektiviseringer i bygninger og industri, flere elbiler, gas i tung transport, flere varmepumper i både fjernvarme og individuelle husstande, mere solvarme samt biogas. Pakken er sammensat, så der både tages hensyn til prisen på kort sigt og til perspektivet i omstillingen frem mod 2050.
- ❑ I analysen *Midt i en energiomstilling – udfordringer og løsninger for den danske PSO-ordning* fra 2016 anbefaler Klimarådet, at finansieringen af støtten til elproduktion baseret på vedvarende energi bør være knyttet til elforbruget, så alle elforbrugere inklusive virksomhederne betaler en elpris, der som minimum dækker de reelle produktionsomkostninger. Dermed kan man undgå, at elforbrug subsidieres med et for stort forbrug til følge.